

skyldning for, at man undtager hele det private område, hvor vi ved at en meget stor og voksende del af forskningsindsatsen foregår, og siger, at de selv kan bestemme, om de skal være omfattet af det her. Det synes vi simpelt hen er forkert.

Formanden:

Så er det fru Anne Grete Holmsgaard som ordfører.

Anne Grete Holmsgaard₉(SF):

Jeg vil godt koncentrere mig om to ting. Den ene er balancen mellem basismidler, altså universiteternes fri midler, og så de eksterne midler. Den andet er spørgsmålet om, hvordan man bedst forebygger og kontrollerer fusk, og også dårlig videnskabelig skik.

Først om det første. I regeringsgrundlaget står der noget, som jeg synes er noget af det, man virkelig skal bide mærke i, og som i hvert fald har rystet mig personligt meget. Der står:

For at fremme dansk forskning af høj kvalitet vil regeringen fremlægge forslag om, at den andel af de samlede forskningsbevillinger, der udmøntes i fri konkurrence, øges, mens den andel, der uddeles som basismidler, reduceres.

Kl. 11.45

Det er faktisk her, jeg mener, regeringen ikke kan sin forskningspolitiske historie. Det er ikke vejen til at skabe forskning af høj kvalitet at sænke basismidlerne og øge de midler, der bruges i fri konkurrence. Som alle, også forskningsministeren, ved, er jeg en varm fortaler for privat-offentligt samarbejde, men fremragende forskningskvalitet og forskning, der holder på lang sigt og virkelig skaber enestående resultater, er fuldstændig afhængig af, at man har store basisbevillinger og ikke er presset ud i en situation, hvor en for stor del af de midler, man har brug for, skal søges eller hentes hos private. Det er helt afgørende, at man har den balance.

Hvis regeringens tankegang følges op, risikerer vi faktisk at få gjort universiteterne til en form for udviklingsafdelinger for erhvervslivet. Det mener jeg vil være en ulykke, både for samfundet som helhed og også for erhvervsvirksomhederne, som har brug for, at der sker en selvstændig kritisk forskning, som man ikke nødvendigvis kan se nytteværdien af her og nu. Vi ville ikke have haft en Niels Bohr, hvis man havde fokuseret så kraftigt på nytteværdien, som der lægges op til her, og Ben Mottleson havde heller ikke fået Nobelprisen, hvis forskning-

gen havde været styret så kraftigt af nytteværdien.

Jeg tror, det er fuldstændig afgørende, at man forstår og respekterer, at universiteter har en særlig organisation og er en særlig organisme, hvor det er afgørende, at alle – også de studerende – har frihed til at pleje, dyrke og understøtte den selvstændige mulighed for kritisk observans i arbejdet. Det er den vigtigste fødelinje til overførelse af videnskabelige resultater, for lige meget hvordan vi vender og drejer det, vil det privat-offentlige forskningssamarbejde aldrig blive den vigtigste kanal til overførelse af viden. Det vil være de kandidater og de forskende studerende, som udgår fra universiteterne.

Både det offentlige og det private skal selvfølgelig være på banen, men jeg mener, det er meget vigtigt, at vi holder fast i, at det er nødvendigt at øge basisbevillingerne, og at vi ikke skal overrule universiteterne og deres bestyrelser og sige, at også basisbevillingerne skal i fri konkurrence.

En anden ting, jeg vil sige lidt om, er spørgsmålet om at forebygge fusk. Hr. Torsten Schack Pedersen spurgte hr. Rasmus Prehn, om der overhovedet er foretaget nogen danske undersøgelser på området, eller om der kun er udenlandske. De udenlandske undersøgelser på området er ret gode, men faktisk har Lise Lotte Glud fra Rigshospitalet lavet en undersøgelse, som er ganske markant og også er omtalt i det samme nummer af Mandag Morgen, der har været nævnt heroppefra flere gange. Hun påpeger, at industrifinansierede forsøg med lægemidler langt oftere resulterer i, at man anbefaler det testede produkt, end når der er tale om offentligt sponserede forsøg, og det er jo ikke lige-gyldigt.

Det er ganske rigtigt, at lægemidlerne skal godkendes efterfølgende, men hvad bliver de godkendt på baggrund af? De bliver bl.a. godkendt på baggrund af forskningsresultaterne, og hvis man udelukker ubekvemme total- eller delkonklusioner, står vi jo faktisk med et meget stort problem. Jeg tror selv – jeg ved det ganske vist ikke – at problemet er størst inden for sundhedsforskningen, men potentielt eksisterer problemet også på andre områder, f.eks. der, hvor man skal bruge resultaterne i en rent fysisk indsats, så jeg mener faktisk, vi har brug for at gennemgå reglerne igen.

Ministeren sagde, at der har været en drøftelse af UVVU-reglerne for ikke så lang tid siden, og det er også ganske rigtigt. Men det er lidt ær-